

z hrabiną Schlegenberg ruszył sam Fryderyk II. Pruski władca był ubrany w bogaty, niebieski strój ze srebrnymi obszyciami i zjawił się w reducie w masce na twarzy. Stary Fryc, przebywający od dwóch dni na kwaterze przy *Albrechtstrasse* (Wita Stwosza), nie bawił się widać zbyt dobrze w towarzystwie wrocławian, skoro opuścił swoich gości już w trzy i pół godziny później. Nie przeszkodziło to jednak reszcie towarzystwa bawić się aż do trzeciej nad ranem... Sam hotel został ostatni raz przebudowany w 1928 roku. W 1933 roku jego właścicielem zostali Niemieccy narodowi socjaliści i był to zarazem ostatni rok działalności hotelu. Od kwietnia 1933 do połowy grudnia 1934 roku nastąpiła krótkotrwała zmiana nazwy ulicy na *Helmut-Brückner-Strasse*. Wspomniany Brückner był zaledwie jedynie lokalną, nazistowską szychą... To właśnie w Brunatnym Domu (*Braunes Haus*) doszło w dniu 8 kwietnia 1933 r. do bestialskiego pobicia trójki Polaków przez szturmowców. Jedyną ich winą było to, że w pobliskiej piwiarni Landsknecht przy *Albrechtstrasse* rozmawiali zbyt głośno w rodzimym języku... W 1940 r. nieruchomość przejął browar z Namysłowa (*Brauerei Haselbach Namslau*), otwierając w tym miejscu dużą piwiarnię. Budynek niegdyśszego Hotel de Pologne został, podobnie jak i cała południowa zabudowa ulicy Biskupiej, zniszczony podczas walk w 1945 r. W miejscu dawnego hotelu istnieje obecnie ogródek jordanowski przed szkołą przy ulicy Kaznodziejskiej.

17 kamienic

W 1825 r. ulica Biskupia zabudowana była 17 budynkami. Oto ich historia w niewielkim zarysie do 1945 r.:

1. Rothe Hirsch, Czerwony Jeleń (kamienica róg z Olawską 69).
2. Kamieniczka bez nazwy. Od 1906 roku Albertinehof, Dom Świętego Alberta.

3. Golden Bischof, Złoty Biskup. Parcela wspólna z Krawiecką 16.
4. Kamieniczka bez nazwy.
5. Grosse Durchfahrt. Później w tym miejscu, po połączeniu z parcelą 4 istniał od 1837 roku Hotel de Silezie/Hotel Schlesischer Hof, zmodernizowany i rozbudowany w latach 1866 i 1919. Zniszczony w 1945 roku.
6. Kamieniczka bez nazwy.
7. Golden Sonne, Złote Słońce. Na parterze kamienicy istniała pod tą nazwą restauracja.

8. Trzypiętrowa kamieniczka bez nazwy. Wiadomo tylko, że została przebudowana w 1903 roku. Zniszczona podczas oblężenia w 1945 roku.
9. Golden Schwertfisch, Złoty Miecznik.
10. Schnekoppe, Śnieżka. Po roku 1875 wzniesiono w tym miejscu Hotel Stadt Rome. Po jego rozbudowie w 1890 r. zmieniono nazwę na Hotel de Rome, a w 1920 r. na Hotel Rom.
11. Wspólny adres z Wita Stwosza 15/16. Dom wzniesiony w 1802–1804 r. w duchu klasycystycznym, według projektu K.F. Langhansa dla kupca Freisnera (Friessnera). Manierystycz-

ny portal tej kamienicy przeniesiono na to miejsce w 1904 r. z rozebranej kamienicy Rynek 12. W tym budynku w latach 1809–1811 miało swoją tymczasową siedzibę wrocławskie prezydium policji, liczące wówczas 47 funkcjonariuszy. Na parterze kamienicy działała znana i modna winiarnia Phillippich. Jeszcze w latach 90. XX wieku była tam kultowa i niezbyt droga kawiarnia „Aida”.

12. Kamieniczka bez nazwy. W latach 40. XX wieku własność namysłowskiego browaru (*Brauerei Haselbach Namslau*).
13. Hotel de Pologne/König von Ungarn. Od 1905 do 1920 r., jak wynika z wrocławskiej książki adresowej właścicielem hotelu był Josef Bilkowsky.
14. Kamieniczka bez nazwy, róg z Kaznodziejską 4/6. Własność ewangelickiego wówczas kościoła Świętej Elżbiety.
15. Kamieniczka bez nazwy, dwupiętrowa, przebudowana w połowie XVII wieku i ponownie w 1876 r. Adres wspólny z Kaznodziejską 3.
16. Kamieniczka bez nazwy. Później wraz z parcelą, na której stał dom pod numerem 15, został w tym miejscu wybudowany dom towarowy przy Olawskiej 71/73. Zniszczony w 1945 r.
17. i 18. Schwarze Adler (wspólnie z Olawską 70). W tym miejscu istniała w latach 1865–1945 Karczma Pod Czarnym Orłem.

Spokojna i cicha

jak na centrum Wrocławia ulica Biskupia zabudowana jest w swojej południowej części nowymi, pięciokondygnacyjnymi budynkami mieszkalnymi. Z wojennej pożogi ocalała jedynie jej północna część (obecne kamienice numer 10, 10a i 11), przebudowana i zmodernizowana po wojnie.

SŁAWOMIR OPASEK